

# **Barbácsy Z. (2007) A Szalafői Őserdő madárközösségének összehasonlító elemzése 1994-ben és 2006-ban végzett felmérés alapján, Aquila, 113., 9-19.**

Teljes hivatkozás: Barbácsy Z. (2007) A Szalafői Őserdő madárközösségének összehasonlító elemzése 1994-ben és 2006-ban végzett felmérés alapján, Aquila, 113., 9-19.

Rövid hivatkozás: Barbácsy (2007)

Első szerző: Barbácsy Zoltán

Év: 2007

Összefoglalás

A 12,87 ha területű Szalafői Őserdő Erdőrezervátum madárközösségének szerkezetét és mennyiségi viszonyait elemeztem territórium-térképező módszerrel, 1994-ben és 2006-ban. A 86 éves erdeifenyő elegyes gyertyános-tölgyesben 50 éve nem vágtak ki fát. A környező odúszegény erdeifenyvesek nagy aránya, és az utóbbi évek tarvágásai miatt, az Őserdőre nagyfokú madárállomány koncentráció jellemző (N= 146, D= 113,4 pár/10ha), bizonyos fajoknál kimagasló értékkel (széncinege 13,99 pár/10ha; hegyi fakusz 9,32 pár/10ha). A szukcessziós folyamatok során 1981. és 2004. között 67,4 %-ra csökkent a rezgő nyár, és 56,4 %-ra a közönséges nyír törzsszáma. Ezzel összefüggésben a seregély állománya 18 párról 2 párra zsugorodott, és a nagy fakopáncsok száma is csökkent. A fatörzs-szintben fészkelő madarak aránya kiemelkedően magas volt mindkét évben (63 %, 61%).

[biodiverzitás: madarak](#)

[élőhely: fenyőelegyes erdők](#)

[élőhely: gyertyános-tölgyesek, bükkösök](#)

[erdődinamika, lékdinamika, szukcesszió](#)

Kiadó: Földművelésügyi Minisztérium

Folyóirat: Aquila

Lelőhely: ER Archívum (2007/P-055/1,2)

Típus: tudományos folyóiratcikk

Erdőrezervátumok: [Szalafő Erdőrezervátum](#) Katalógusba vette: Bíró Attila

Katalógusbavétel időpontja: k, 12/11/2018 - 12:00